

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/4042/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121550242
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121550242.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: LawService Recovery, k.s., so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 47 817 003, správca konkurznej podstaty úpadcu Potraviny Kačka, a.s. „v konkurze“, so sídlom Dukelských hrdinov 2, 984 01 Lučenec, IČO: 36 620 319, správca konkurznej podstaty právne zastúpený: JUDr. Juraj Rybár, advokát s.r.o., so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 47 252 952, proti povinnej: K. D., R.. XX. XX. XXXX, T. D. XXX XX K., o vymoženie 62,24 Eur s príslušenstvom, pred súdnym exekútorom: Mgr. Milanom Somíkom, so sídlom exekútorského úradu Čsl. armády 1, 036 01 Martin, pod sp. zn. 154 EX 10/22, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/4042/2021 zo dňa 28. 07. 2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/4042/2021 zo dňa 28. 07. 2022 **z a m i e t a**.

II. Povinnej sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/4042/2021 zo dňa 28. 07. 2022 **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/4042/2021 zo dňa 28. 07. 2022 vyššia súdna úradníčka vyhovel návrhu povinného na zastavenie exekúcie a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavila. K rozhodnutiu o zastavení exekúcie uviedla, že po preskúmaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a vyjadrenia oprávneného dospela k záveru, že v predmetnom konaní ide o pohľadávku, ktorú je možné (bolo možné) uspokojiť iba v konkurze. V predmetnom konaní ide o pohľadávku podľa § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“) a nejde o pohľadávku konkurzom nedotknutú podľa § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR, keď ide o pohľadávku zamestnávateľa voči zamestnancovi, ktorý bol oddlžený, vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka (povinnej) podľa § 167e ods. 1 ZoKR sa táto stala podľa § 166e ods. 2 ZoKR nevymáhateľnou, nakoľko v tomto rozsahu bola povinná konkurzným súdom zároveň aj zbavená dlhov. V tomto smere poukázala na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 01. 07. 2022 sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX, v ktorom súd v bode 8 uvádza nasledovné: „Oprávnený pohľadávku voči povinnej, vzniknutú z pracovnoprávných nárokov považuje za oddlžením nedotknutú, nakoľko má judikovaný nárok, v pozícii oprávneného ako zamestnávateľa voči povinnej ako zamestnankyni, titulom náhrady za schodok na zverených hodnotách (manko). Sporným je však právne posúdenie veci, a teda či sa ustanovenie § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR o nedotknutých pohľadávkach týka oprávneným vymáhaný nárok, a teda či je exekúciu možné proti povinnej na základe návrhu oprávneného viesť, alebo sa oddlžením povinnej stala nevymáhateľnou. Ustanovenie § 166c ods. 1 ZoKR upravuje osem skupín pohľadávok, ktoré ostávajú aj napriek oddlženiu dlžníka vymáhateľnými. Predstavujú tak výnimku zo všeobecného pravidla, podľa ktorého je úpadca (dlžník) zbavený oddlžením a následným konkurzom na jeho majetok, všetkých svojich dlhov. Ako vyplýva z dôvodovej správy, podľa úmyslu zákonodarcu, cit.: „existuje však kategória nárokov, ktoré by napriek oddlženiu mali byť ich veriteľovi zachované.“ Z

jednotlivých skupín pohľadávok vyplýva, že ide o osobitné skupiny pohľadávok, v ktorých sa chránia práva veriteľa na uspokojenie vybraných pohľadávok, pred záujmami dlžníka, ktorý má záujem zbaviť sa všetkých dlhov. Ich úprava reaguje na všeobecné ponímanie spravodlivosti v spoločnosti a vyjadruje tak úmysel zákonodarcu vyňať špecifikované skupiny pohľadávok z oddĺženia, teda z ich hmotnoprávneho zániku oddĺžením úpadcu. Spoločným menovateľom uvedených skupín (snáď s výnimkou pohľadávky uvedenej pod písmenom b) a pohľadávky krytej záložným právom pod písmenom c) je ochrana veriteľa, ktorý má postavenie „slabšej zmluvnej strany“. Napríklad fyzická osoba, od ktorej nemožno spravodlivo požadovať kontrolovať obchodný vestník (písm. a), poškodený na zdraví, či úmyselným konaním (písm. d), osoba odkázaná na výživné (písm. e) a podobne. V prípade pracovnoprávných nárokov bolo úmyslom zákonodarcu za nedotknuté považovať iba tie nároky, ktoré má zamestnanec (ako tzv. slabšia zmluvná strana), voči zamestnávateľovi. O uvedenom svedčí nepochybne spresnenie uvedené ustanovenia novelou vykonanou zákonom č. 111/2022 Z.z., podľa ktorej s účinnosťou od 17.07.2022 ustanovenie § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR znie, cit.: „Oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky pracovnoprávne nároky zamestnancov dlžníka voči dlžníkovi.“ Podľa dôvodovej správy k uvedenej zmene, cit.: „Na účely spresnenia zákonného ustanovenia sa explicitne vyjadruje, že nedotknuteľnosťou pohľadávky sú chránené pracovnoprávne nároky zamestnancov dlžníka ako ich zamestnávateľa. V opačnej situácii prípadné pracovnoprávne nároky zamestnávateľa voči dlžníkovi, ako jeho zamestnancovi, nemajú spadať pod takúto ochranu.“ Ústavnokonformný výklad právnych noriem nemôže byť výsledkom iba jazykovej metódy výkladu, ale vyžaduje kombináciu viacerých metód výkladu. K používaniu výkladových metód sa vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky napríklad v náleze sp. zn. III. ÚS 341/07, cit.: „Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.“ Aj keď doslovným gramatickým výkladom by sme mohli dospieť k záveru, že pohľadávka oprávneného je pohľadávkou nedotknutou, kombináciou s metódou teleologickou a historickou možno dospieť k záveru opačnému. Ako vyplýva z komparácie s ostatnými skupinami nedotknutých pohľadávok, ktoré chránia „slabšiu zmluvnú stranu“ a z historického porovnania, právnej úpravy, ktorá bude účinná od 17.07.2022, možno teleologickým výkladom dospieť k záveru, že úmyslom zákonodarcu bolo považovať za nedotknuté pohľadávky podľa § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR len tie, ktoré sú pracovnoprávnymi nárokmi zamestnancov, voči zamestnávateľovi v prípadoch, kedy zamestnávateľ bude oddĺžený. Zákonodarca sa dopustil zrejmej nesprávnosti, keď pri definícii nedotknutých pohľadávok uviedol, cit.: „pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi“, namiesto „pracovnoprávne nároky voči zamestnávateľovi.“ Nesprávne použitie slov „voči dlžníkovi“, má za následok nesprávny gramatický výklad. Pokiaľ by mal byť výklad, aký presadzuje oprávnený v sťažnosti, teda akýkoľvek pracovnoprávny nárok, potom by formulácia mala znieť „pracovnoprávne nároky“. Bolo nadbytočné uvádzať do ustanovenia § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR slovné spojenie o tom, voči komu majú byť pracovnoprávne nároky uplatňované. Je samozrejmé, že vždy pôjde o nároky voči dlžníkovi, veď práve a jedine dlžník prechádza procesom oddĺženia (a následne konkurzným konaním). Uvedené ustanovenie by nemalo význam, ak by bolo uvedené napríklad „voči veriteľovi“. Rovnako tak uvedené spojenie „voči dlžníkovi“ stráca svoje opodstatnenie v iných písmenách uvedených v odseku 1, keď napríklad ustanovenie § 166c ods. 1 písm. e) ZoKR, by potom malo správne znieť: „pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky voči dlžníkovi“. Výkladom ad absurdum by tak bolo možné dospieť k záveru, že tým, že iba ustanovenie § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR obsahuje slovné spojenie „voči dlžníkovi“, ostatné písmená nespôsobujú nedotknutosť pohľadávky, keď nie je uvedené voči komu smeruje pohľadávka. Absurdný výklad treba podľa názoru súdu vždy odmietnuť. O uvedenej nesprávnosti svedčí následná novela (zákon č. 111/2022 Z.z.), ktorá uvedenú nesprávnu pôvodnú formuláciu zákonodarcu (zákon č. 377/2016 Z.z.) spresňuje tak, že nedotknutými pohľadávkami budú iba „pracovnoprávne nároky zamestnancov dlžníka voči dlžníkovi“.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že súd sa pri vydávaní napadnutého Uznesenia nevysporiadal s celou právnou úpravou zavedenou zákonom č. 111/2022 o riešení hroziaceho úpadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým došlo aj k novelizácii ZoKR. Súd pri vydávaní napadnutého Uznesenia totiž vychádzal z právnej úpravy účinnej od 17. 07. 2022 len čo do ust. § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR, podľa ktorej sa za nedotknutú pohľadávku považujú len pracovnoprávne nároky zamestnancov dlžníka voči dlžníkovi. S poukazom na uvedené tunajší súd skonštatoval, že keďže sa v danom prípade jedná o pracovnoprávny

nárok zamestnávateľa voči zamestnancovi jedná sa o oddĺžením dotknutú pohľadávku a preto je potrebné exekúciu v zmysle zákona zastaviť. Súd sa však nevysporiadal s prechodným ustanovením § 206n ods. 1 ZoKR zavedeného novelou, podľa ktorého: „Ak odseky 2 až 6 neustanovujú inak, konania vrátane konaní vyvolaných a súvisiacich s konaniami podľa tohto zákona začaté a právoplatne neskončené do 16. júla 2022 sa dokončia podľa predpisov účinných do 16. júla 2022.“ Podľa ust. § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR (účinného do 16. 07 .2022): „Oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi.“

Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 206n ods. 1 ZoKR ako i skutočnosť, že do 16. 07. 2022 sa podľa ZoKR považovali za nedotknuté pracovnoprávne nároky dlžníka, t. j. aj pracovnoprávne nároky voči zamestnancom, oprávnený má za to, že neexistuje dôvod na zastavenie exekúcie. Oprávnený zastáva názor, že pokiaľ by zákonodarca mal úmysel aplikovať novelizované ustanovenie § 166 ods. 1 písm. f) ZoKR aj na konania začaté a právoplatne neskončené do 16. 07. 2022 tak by sa s účinnosťou tohto novelizovaného ustanovenia výslovne a jasne vysporiadal v prechodných ustanoveniach zákona. Vzhľadom na uvedené oprávnený žiada, aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Podľa § 166c ods. 1 písm. f) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“), pracovnoprávne nároky zamestnancov dlžníka voči dlžníkovi.

10. Podľa § 206n ods. 1 ZoKR, ak odseky 2 až 6 neustanovujú inak, konania vrátane konaní vyvolaných a súvisiacich s konaniami podľa tohto zákona začaté a právoplatne neskončené do 16. júla 2022 sa dokončia podľa predpisov účinných do 16. júla 2022.

11. Podľa § 206n ods. 4 ZoKR, na prihlasovanie pohľadávok a na schôdze veriteľov v konkurzoch vyhlásených a reštrukturalizáciách povolených do 16. júla 2022 sa použijú ustanovenia účinné od 17. júla 2022. V konkurzoch vyhlásených a reštrukturalizáciách povolených do 16. júla 2022 zabezpečí správca zverejnenie zoznamu pohľadávok v registri úpadcov najneskôr do 31. januára 2023. Od zverejnenia zoznamu pohľadávok v registri úpadcov sa zoznam pohľadávok vedie prostredníctvom registra úpadcov.

12. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

13. Treba konštatovať, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobila aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnila. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, sťažnostný súd musel sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietnuť. Obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010).

14. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky súd prvej inštancie v nadväznosti na argumentáciu oprávneného v podanej sťažnosti dopĺňa, že hoci pri svojom rozhodovaní sú všeobecné súdy povinné v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP postupovať podľa ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, zároveň to neznamená, že by nemohli vo svojich rozhodnutiach odkazovať na právne závery iného všeobecného súdu (resp. iného sudcu), pokiaľ ide o veci skutkovo totožné a tieto závery sú tak plne aplikovateľné aj v ich prejednávanej veci. Vychádzajúc z uvedeného tak tento sťažnostný súd aplikujúc § 202 ods. 2 Exekučného poriadku odkazuje na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa 01. 07. 2022, ktoré v napadnutom uznesení citovala aj vyššia súdna úradníčka a ktoré sťažnostný súd odcitoval aj v bode 1. tohto odôvodnenia a s ktorým sa aj tento sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožňuje, pričom tento sťažnostný súd nezistil žiadne skutkové alebo právne osobitosti tohto prípadu, pre ktoré by sa mal od citovaných záverov odkloniť a na podporu ich správnosti nad rámec dopĺňa nasledovné:

15. Z obsahu exekučného spisu je nesporné, že oprávnený sa voči povinnej domáhal vymoženía pohľadávky vo výške 62,24 Eur na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. XCpr/X/XXXX zo dňa 24. 08. 2018, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 05. 03. 2019 (ďalej len „exekučný titul“). Medzi účastníkmi konania nebolo tiež sporné, že v danom prípade sa jednalo o pracovnoprávnu pohľadávku, ktorú v základnom konaní oprávnený uplatňoval ako zamestnávateľ voči povinnej ako zamestnankyni titulom vzniknutého schodku (manka). Povinná navrhla zastavenie exekúcie z dôvodu, že na jej majetok bol uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. XODk/XX/XXXX zo dňa 10. 03. 2020, zverejneným v Obchodnom vestníku SR pod č. XX/XXXX dňa 16. 03. 2020, vyhlásený konkurz s tým, že bola zbavená všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze na majetok dlžníka, a to v rozsahu, v akom nebudú v konkurze uspokojené. Keďže v tomto konaní išlo o pohľadávku podľa § 166a ods. 1 ZoKR (ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol konkurz vyhlásený) a nejde o pohľadávku konkurzom nedotknutú podľa § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR, keď ide o pohľadávku zamestnávateľa voči zamestnancovi, ktorý bol oddĺžený, vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka (povinne) podľa § 167e ods. 1 ZoKR sa táto stala podľa § 166e ods. 2 ZoKR nevymáhateľnou, nakoľko v tomto rozsahu bola povinná konkurzným súdom zároveň aj zbavená dlhov. Sťažnostný súd tak v plnom rozsahu súhlasí so závermi prezentovanými vyššou súdnou úradníčkou v napadnutom uznesení, pre ktoré exekúciu zastavila.

16. Aj v rámci podanej sťažnosti sporným v prejednávanej veci naďalej zostala povaha vymáhanej pohľadávky, keď oprávnený aj s poukazom na prechodné ustanovenie § 206n ods. 1 ZoKR považuje pohľadávku voči povinnej za oddĺžením nedotknutú podľa § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR v znení účinnom do 16. 07. 2022. Práve k poukazu oprávneného na prechodné ustanovenie § 206n ods. 1 ZoKR sťažnostný súd dopĺňa, že uvedené ustanovenie sa vzťahuje na konkurzné konania, konania vyvolané konkurzom a súvisiace s konkurzom, teda také konania, ktoré predpokladá ZoKR ako konania, ktoré sa môže začať v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka. Podľa názoru sťažnostného súdu však za takéto konanie nemožno považovať aj exekučné konanie, ktoré s konkurzným konaním nijako nesúvisí (začína sa nezávisle od konkurzného konania). Pozornosť oprávneného tak možno ďalej upriamiť na prechodné ustanovenie § 206n ods. 4 ZoKR, ktoré naopak upravuje, že na prihlasovanie pohľadávok v konkurzoch vyhlásených a reštrukturalizáciách povolených do 16. júla 2022 sa použijú ustanovenia účinné od 17. júla 2022. Keďže práve otázka prihlasovania pohľadávok súvisí so samotnou povahou pohľadávky (či sa v konkurze prihlasuje/neprihlasuje, je vymáhateľná/

nevymáhateľná/ nedotknutá, atď.), sťažnostný súd má za to, že v danom prípade vyššia súdna úradníčka správne postupovala, keď pri posudzovaní povahy vymáhanej pohľadávky vychádzala už z novej právnej úpravy ZoKR v znení účinnom od 17. 07. 2022. V tejto súvislosti sťažnostný súd tiež považuje za potrebné poukázať na dôvodovú správu k zákonu č. 111/2022 Z.z., v ktorej zákonodarca výslovne k zmena právnej úpravy § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR uviedol, cit.: „Na účely spresnenia zákonného ustanovenia sa explicitne vyjadruje, že nedotknuteľnosťou pohľadávky sú chránené pracovnoprávne nároky zamestnancov dlžníka ako ich zamestnávateľa.“ Z uvedeného tak vyplýva jasný zámer zákonodarcu od počiatku (čo vyjadruje slovné spojenie „Na účely spresnenia...“), teda aj pred novelou, za nedotknuté považovať iba tie nároky, ktoré má zamestnanec (ako tzv. slabšia zmluvná strana), voči zamestnávateľovi. Keďže v prejednávanej veci je zrejmé, že vymáhaná pohľadávka nie je pohľadávkou „zamestnanca dlžníka voči dlžníkovi“ tak, ako to prezumuje § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR v znení účinnom od 17. 07. 2022, nejedná sa o konkurzom nedotknutú pohľadávkou, ale naopak o pohľadávkou, ktorá sa v dôsledku vyhláseného konkurzu stala podľa § 166e ods. 2 ZoKR nevymáhateľnou.

17. Uvedenými úvahami tak sťažnostný súd dospel k záveru o nedôvodnosti sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/4042/2021 zo dňa 28. 07. 2022, a preto túto sťažnosť zamietol v celom rozsahu.

18. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť oprávneného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal povinnej ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že povinnej žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti oprávneného nevznikli (k sťažnosti sa nevyjadřila), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že povinnej náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (